

La Intersindical demana al sobiranisme reforçar el sindicalisme nacional

Marc Sallas, membre del sindicat, lamenta que el "món del treball no s'hagi implicat amb el procés"

Marc Salles, membre de la Intersindical, a la Univeristat Catalana d'Estiu | Josep M. Montaner

"L'independentisme no ha volgut afrontar amb totes les seves conseqüències que el moviment sindical està a anys llum de la seva representació política". Així de contundent ha començat la ponència de Marc Sallas, dirigent de la Intersindical-CSC, a les jornades que se celebren a la Universitat Catalana d'Estiu a Prada de Conflent (<https://www.naciodigital.cat/noticia/161254/puignero/aposta/nacio/digital/forma/republica>).

El món del treball, ha assegurat Sallas, no ha volgut entrar en el procés, "i aquesta és la gran paradoxa catalana". Els dos sindicats majoritaris -que computen més del 85% dels delegats a les empreses- signen els convenis de treball per a tot el territori espanyol. I aquest fet provoca que no es contempli que a Catalunya "el preu de vida és més car que en altres territoris de l'Estat i que el teixit productiu és diferent".

Sallas ha posat d'exemple el sector tèxtil. Tot i que més del 70% d'aquest àmbit productiu es troba a Catalunya, el conveni es pacta des de Madrid. I per contraposar-ho, ha explicat que a Galícia i al País Basc, els partits nacionalistes van impulsar diferents sindicats (els majoritaris ELA, LAB i CIG) i com a Catalunya el PSC i el PSUC van donar, respectivament, suport a UGT i CCOO.

Ha justificat que, al no haver a Catalunya sindicats propis potents com Euskadi i Galícia, no poden fer, per exemple, la vaga que va recolzar ELA i que "gràcies a la seva caixa de resistència, va poder donar suport a una vaga de dos anys i mig i doblegar la patronal".

A més, tal com es va acordar en els Pactes de la Moncloa, els sindicats reben subvencions de l'Estat, i per tant, no depenen econòmicament dels afiliats. Fet que pot facilitar que la cúpula s'allunyi dels objectius dels afiliats, que l'Estat tingui "més assegurada la pau social" i que sigui més difícil d'actuar com a contrapoder davant de la patronal.